

Diş Hekimliği Fakültesi Son Sınıf Öğrencileri Tarafından Yapılan Molar Dişlerin Kök Kanal Tedavilerinin Teknik Kalitesinin Değerlendirilmesi

Beyza Birinci¹, Gamze Nalcı Çalık²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 5. sınıf öğrencileri tarafından gerçekleştirilen molar dişlerin kök kanal tedavilerinin teknik kalitesini periapikal radyografiler üzerinden değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif çalışmada, 5. sınıf öğrencileri tarafından tedavi edilen 145 hastaya ait 162 molar diş ve 502 kök kanal incelenmiştir. Tedavi kalitesi; tedavi öncesi, çalışma boyu tespiti ve tedavi sonrası alınan periapikal radyografilerde üç ana kritere göre değerlendirilmiştir: dolgu boyunun apekse uzaklığı (≤ 2 mm), dolgunun homojenliği ve taper uygunluğu. Analizler Python programı ile yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra dolgu boyu, taper ve homojeniteye göre başarı oranları hesaplanmıştır. Ayrıca kanal sayısı (3 veya 4) ile teknik başarı ve dişin lokalizasyonu (üst/alt çene) ile başarı ilişkisi Ki-kare testiyle incelenmiş; gerektiğinde Fisher'ın kesin testiyle desteklenmiştir. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiş, farkların klinik önemi Phi katsayısı, Cramer's V ve odds ratio ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: 502 molar kök kanalının %76.3'ü dolgu boyu, taper ve homojenite açısından başarılı bulunmuştur. Kriterler ayrı değerlendirildiğinde; kanal dolgularının %91'i apeksin ≤ 2 mm yakınında sonlandırılmış, taper uygunluğu %90.6, homojenite %89.4 oranında yeterli bulunmuştur. 3 ve 4 kanallı dişlerin başarı oranları Ki-kare testiyle karşılaştırıldığında anlamlı fark saptanmamıştır ($\chi^2(1, N = 502) = 0.002, p = .967$). Daha hassas değerlendirme için uygulanan Fisher'ın kesin testi de benzer sonuç vermiştir ($p = 1.000$). Dişin lokalizasyonu ile başarı ilişkisi de Ki-kare testiyle incelenmiş; anlamlı fark bulunmamıştır ($\chi^2(1, N = 502) = 0.153, p = .696$). Bu sonucu destekleyen Fisher'ın testi de anlamlı fark göstermemiştir ($p = .751$).

Sonuç: 5. sınıf öğrencileri tarafından yapılan kök kanal tedavilerinin %76.3'ü teknik olarak başarılıdır. Taper ve homojenite en etkili faktörler olarak öne çıkmıştır. Klinik eğitimin bu alanlara odaklanması, tedavi kalitesini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal tedavisi, stajyer diş hekimleri, radyografik değerlendirme